

קונסטנטיין, נטי ורחל קלנר (14.2.93)

קונסטנטיין:

– מאיפה באתם?

– מלוב. הגענו ב-1951. יצאנו מטריפולי באוניה ישר לארץ. בטריפולי היתה לי חנות והמון עבודה. לילה אחד הלכתי מהחנות לבית ובדרך ראיתי בחורה (מרים) בוכה. שאלתי מה קרה והיא אמרה שיש לה שישה ילדים [בעלה עזב ונסע לארץ וכך גם כל המשפחה]. הלכתי לסוכנות, ראיתי שם את כל היהודים ונאמר לי, שהאוניה האחרונה יוצאת ארצה בעוד שבועיים. אני השתגעתי. שבוע קודם לכן עשיתי פספורט ושילמתי ליציאה, אבל לא שמתי לב שהאוניה האחרונה יוצאת עוד שבועיים. עכשיו נשאר לי רק שבועיים והמון סחורה... מכרתי הכל בחצי מחיר. הערכים עשו חרם, לא רצו לקנות. באנו לאוניה, אני ומרים וששת הילדים.

– מהיכן השם קונסטנטיין?

– שם ידוע בטריפולי. סבי היה בספרד...

– אחרי שירדתם בחיפה, לאן הגעתם?

– ישר למעברה בבנימינה.

– כמה זמן הייתם במעברה?

– שנה וחצי, ואחר כך הגענו לפה, לבית הזה. קיבלנו את הבית הזה מהסוכנות, שילמנו בחשלומים.

– במה עבדתם?

– פתחנו מכולת.

– היו יהודים מטריפולי שבאו לפני מלחמת השחרור?

– היו צעירים שנסעו לפני המלחמה.

– למה נשארתם בבנימינה?

– לא ידענו לדבר עברית. המשפחה היתה מפוזרת, כל אחד במקום אחר. ארבע שנים לא עבדתי.

- בן כמה אתה היום?
- בן 75.
- היכן אתה מתפלל?
- בבית הכנסת של יוצאי טריפולי, פה. הולכים רק בשבת. בטריפולי היינו הולכים שלוש פעמים ביום לבית הכנסת.
- אתם מכירים את הסביבה, הרכבת, המחצבה?
- אנחנו מטיילים רק מהבית לחנות ומהחנות לבית. לפעמים נסענו לנתניה, בת ים, רמת השרון.